

## Wanna play? Wanna fun?

**Kunst** Dries Verhoeven (39) raakte verslaafd aan datingapps, die gebruikte hij om sekspartners te vinden. Nu kun je hem zien chatten in Utrecht. **„Diepgang verdwijnt als iemand mijn geilste pornofantasie lijkt te gaan vervullen.”**

**KIM BOS**

verleidelijk een sexy alter ego te presenteren, maar intimiteit ontstaat vooral als je te niet bekeken voelt.”

Wanna play?

Wanna fun?

No strings attached

**C**hatta! voor: wil je vrijblijvend met me neuken? Kunstenaar Dries Verhoeven legt Grindr uit: een dating- en chatapp die door homo's wordt gebruikt en die nogal „seksueel gecodeerd” is. De app werkt met gps. Je kunt zien wie er in de buurt is en zin heeft. Verhoeven kan niet demonstreren hoe het werkt, hij heeft het even van zijn telefoon verwijderd.

Hij raakte een beetje verslaafd. De „seksuele belofte” waart er volgens hem rond als „een prachtig monster dat je altijd kan grijpen”.

Het schuurt dus, tussen Verhoeven en de datingapps. Daarom begon hij een project om die digitale wereld te onderzoeken: *Wanna play?* Vanaf vandaag woont hij tien dagen in een glazen container op de Neude in Utrecht. Daar zie je hem terwijl hij, nou ja, leeft: eten, plassen, douchen, slapen. En hij chat met mannen. De gesprekken die hij voert, worden geprojecteerd. Het publiek kan meelezen.

In het „analoge leven” is Verhoeven een betrokken kunstenaar: hij maakt „installatievoorstellingen” en organiseert „happenings”. Laats hield hij in een kerk bijvoorbeeld een reeks „uitvaarten”. Tijdens ceremonies liet hij „verdwenen” denkbeelden (zoals het geloof) ten grave dragen. De kerk ging daarna dicht omdat het een soort heiligheidszoon zijn - een ander verhaal.

Verhoeven is dus iemand die over het leven nadenkt. Maar als mens in die digitale datingwereld bleek hij nogal eendimensionaal. Zo, bijvoorbeeld: „Ben je een keer dronken, kom je thuis, denk je: waarom heb ik zo weinig berichtjes? Plaats je een foto met een ontbloot bovenlijf als profiel foto, begint je telefoon te zoenen. Instant effect. Diepgang verdwijnt als iemand mijn geilste pornofantasie lijkt te gaan vervullen.”

Nadat Verhoeven in de *Wanna play?*-container met mannen heeft gechat, nodigt hij sommige van hen uit om fysiek kennis te maken. Pannenkoeken bakken, soep eten of schaken. Alles kan, behalve seks. Verhoeven is op zoek naar een dieper

contact. Liefde, misschien.

**Wanna play? is dus een zelfonderzoek.**

„Je hoopt dat je een breder onderwerp kunt aankaarten: de vragen die ik heb over mijn aanwezigheid daar, hebben anderen vast ook. Elke zichzelf respecterende homo met een smartphone heeft erover nagedacht of hij zo'n app op zijn telefoon moet zetten. Het is de efficiëntste manier van daten. Zelfs in homobars zie je mensen Grindr gebruiken.

„Internet is de openbare ruimte van de toekomst, maar als je je in die digitale ruimte zo anders gedraagt dan in de fysieke openbare ruimte, wat ligt er dan in het verschiet? Hoe zal de manier waarop we ons met elkaar verbinden zich ontwikkelen? In zo'n online etalage is het Dries Verhoeven wil vragen opwerpen.

Hoe representeren we onszelf en waarom? Hoe houdt onze online identiteit zich tot onze reële identiteit? Is het internet de nieuwe openbare ruimte? Het in twijfel trekken van de wereld waarin we leven, is de kern van al zijn werk. Verhoeven wil gedachten afdwingen, maar niet provoceren.

Het was daarom dus even schrikken toen hij *Wanna play?* vorig jaar voor het eerst in Berlijn liet zien: hij werd aangevlogen door een boze chatgenoot die hij had uitgenodigd, en er stonden honderden mensen tegen zijn project te demonstreren.

**Waarom waren zij zo boos?**

„De man die langskwam, dacht dat hij met naam en toenaam in beeld was gebracht, op het plein waar ik met *Wanna Play?* stond. Maar je kon alleen onze geanonimiseerde chat lezen. Tijdens het chatten vertelde ik nog niet dat hij onderdeel uitmaakte van een kunstproject. Ik nodigde hem uit om langs te komen. Bij iedereen vertelde ik wat ze zouden aantreffen, maar bij hem zei ik: „Mijn leefsituatie is ongebruikelijk. Zal ik je verrassen, of wil je dat ik het onthul?”

„I love surprises!!!”, schreef hij toen.”

**Zoals je het formuleerde, lijkt het alsof je het over een erotische verrassing had.**

„Ik heb mijn verantwoordelijkheid toen niet serieus genomen. Ik had 23 jongens op bezoek gehad, en die gesprekken waren bijzonder. Deze man was ook kunstenaar dus ik dacht: hij begrijpt de gelaagtheid. En toen heb ik gigantisch de deksel op mijn neus gekregen.”

**Onverwacht ging je project over privacy.**

„En mensen waren bang dat mijn werk het stereotiepe beeld van homo's zou bevestigen. Ze dachten dat ik wilde laten zien dat Grindr slecht is. Na een paar dagen ben ik met het project gestopt, ook omdat ik de veiligheid niet kon waarborgen. Er was een enorme Facebook-outrage. Ik werd bedreigd en iemand had een graffiti met 'digital rapist' op mijn container gespoten. Er stonden honderden boze homo's op het plein. Ik riep nog (zet piepstemmetje op): 'Jongens, zo is het niet gegaan.' Maar dat had geen zin.

„Voor Utrecht heb ik *Wanna play?* anoniem gemaakt: je kunt niet zien wat mijn gesprekspartner zegt, pas nadat ik over het project vertel, wordt zijn bijdrage aan de chat zichtbaar.”

**Je werpt veel vragen op. Vind je ook antwoorden?**

„Ja, maar die zijn nooit eenduidig. Kunst kan ons laten twijfelen. Ze zegt niet wat we verkeerd of goed doen, maar bevraagt de werkelijkheid.”

**‘Als je je in digitale ruimtes zo anders gedraagt dan in de fysieke ruimte, wat betekent dat dan voor de toekomst?’**

*Wanna play?* is onderdeel van het SPRING theaterfestival. Het is doorlopend te zien van 21 mei 14.00 uur tot 30 mei 14.00 uur.

